

Een kleine biografie van Francy Van der Wildt

Francy VAN DER WILDT werd geboren in Reet op 18 september 1950.

Haar ouders waren Constant Van der Wildt en Leonia Verspreet. Zij waren arbeiders en werkten eerst in de Steenbakkerij Rupel & Nethe en later bij de tegel- en betonproducent nv Van Cauwenbergh, beide in Rumst.

Het gezin Van der Wildt-Verspreet woonde aan de Doelhaagstraat 7 tot ze in 1956 een eigen huis bouwden aan de Tuinwijk. Francy woonde daar tot haar eerste huwelijk. Ze heeft een zoon Sam. In 1975 verhuisde ze naar een huis aan het Molenveld. In 1999 huwde ze voor burgemeester Edgar Thys met Jos Peeters. En in 2013 gingen Jos en Francy wonen in een appartement aan de Veerstraat in Rumst.

Francy ging vanaf het eerste leerjaar, met de tram, naar de Rijksmiddelbare Meisjesschool (in Boom de "Ecole Moyenne" genoemd) in de Tuyaertsstraat en volgde daarna de Grieks-Latijnse afdeling in het Koninklijk Lyceum aan de Caputsteenstraat in Mechelen. In die periode (1964) werd zij laureate in de voordrachtskunst van de Doctor J.O. De Gruyterwedstrijd. Zij behaalde ten slotte het diploma van kandidaat in de wetenschappen, afdeling chemie, aan de VUB te Brussel.

Francy met haar ouders (foto uit 1997)

Na haar studies vond Francy in 1971 onmiddellijk werk als regionale verantwoordelijke van de vrouwenbeweging SVV (Socialistische Vooruitziende Vrouwen) in Boom. Na 10 jaar promoveerde ze tot nationaal verantwoordelijke van SVV te Brussel.

Zelf omschrijft ze deze baan als “een droom-job waar ik mij in de vele facetten van de werking en van de vrouwenbeweging kon uitleven.”

Hoe Francy in de politiek terechtkwam

De familie Van der Wildt waren geëngageerde socialisten. Aan de keukentafel werden ook politieke onderwerpen besproken. Vader Van der Wildt en grootvader Verspreeft informeerden en motiveerden van jongs af aan hun dochter en kleindochter. Zij wezen bij herhaling op onrechtvaardigheden in de samenleving en brachten hun verontwaardiging over uitbuiting en onderdrukking over op Francy.

Francy werd later geboeid door de sfeer van 1 mei, feest van de socialistische beweging, maar ook door verkiezingen en betogingen. Zij leerde het belang van inzet en samenwerking in het verenigingsleven kennen. Zelf zegt zij daarover:

“Absolute mijlpalen in mijn jeugd waren de staking van 1960-1961 tegen de Eenheidswet van de regering Eyskens (1960-1961) en de laatste grote staking in de steenfabrieken in 1968. Uit die tijd herinner ik mij natuurlijk nog de vakantiekolonies aan zee in ‘De Rode Rupel’ te Koksijde, eerst als kind en later als monitrice en verantwoordelijke voor de ganse organisatie.”

De BSP-lijst in 1976 met centraal lijsttrekker Isidore Egelmeers en vooraan vier vrouwelijke kandidaten onder wie rechts vooraan Francy Van der Wildt

Van zodra Van der Wildt ging werken kwam zij -volgens de logica van de beweging- ook in het partijbestuur van de BSP (zoals de socialistische partij toen genoemd werd, n.v.d.r.). Zij werd lid van het partijbestuur in Rumst in 1971.

De voorbereiding van de gemeenteraadsverkiezingen van 1976 verliep moeizaam, sommige (mannelijke) ego's botsten en afspraken over de verdeling van de plaatsen op de lijst tussen de drie deelgemeenten zorgden voor problemen. Maar Francy werd aangewezen om kandidaat te zijn voor de gemeenteraad van de nieuwe fusiegemeente Rumst. Van op de 13e plaats werd zij verkozen in die nieuwe gemeenteraad met 91 stemmen. Over het vervolg vertelt Francy dit: "Lijsttrekker Isidore Egelmeers eiste na de verkiezingen dat alle kandidaten die "gesprongen" waren ontslag zouden nemen. Voor hem telde enkel de lijst zoals die door het socialistisch partijbestuur was samengesteld, niet de beslissing van het kiezerscorps. Ik heb geweigerd om ontslag te nemen. Het was de eerste keer dat Isidore Egelmeers en ik sterk in botsing kwamen."

Francy Van der Wildt was niet aanwezig op de installatievergadering op 3 januari 1977 in het aloude gemeentehuis van Rumst aan de Markt. De geboorte van haar zoon Sam in het "moederhuis" van Duffel had op dat moment voorrang. "Maar nadien, zo zegt Francy, begon ik met veel moed aan mijn mandaat. De BSP zat in de oppositie maar ik was lang niet altijd akkoord met de werkwijze van fractieleider Egelmeers. Na ruim drie jaar, in april 1980, was ik door zijn optreden en door de slechte sfeer in de BSP-fractie dermate gedegouteerd dat ik besliste om ontslag te nemen. Van dan af concentreerde ik mij professioneel op de opbouw en werking van de vrouwenbeweging. En ik werd gevraagd om lid te worden van het provinciaal bestuur. Daar werd ik door Guy Peeters, toen algemeen secretaris van de socialistische mutualiteiten, voorgedragen als kandidaat voor de SP-lijst voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers."

Francy Van der Wildt

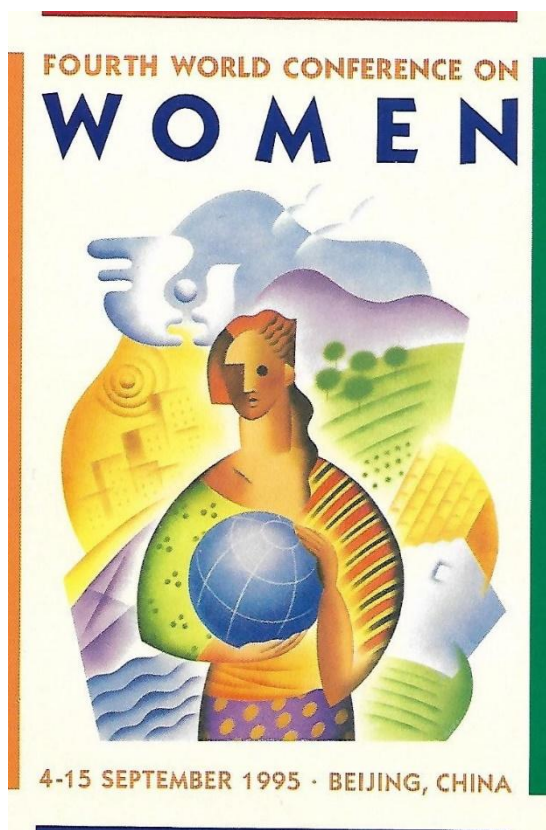
Francy Van der Wildt als kandidaat voor de kamer in 1991

Francy Van der Wildt nam deel aan de Kamerverkiezingen van 1991. Zij stond toen op de 4e plaats. Onder meer door het grote succes van het Vlaams Blok was zij niet verkozen. Isidore Egelmeers was intussen, omwille van de ernstige conflicten in de afdeling Rumst, in Antwerpen persona non grata. Mede daardoor werd Francy voorgedragen en, na een bewogen vergadering, aangewezen voor coöptatie als provinciaal senator.

Francy in de senaat

Na de verkiezingen van 1991 zetelde zij 4 jaar als provinciaal senator. Bij de verkiezingen van 1995 werd zij vanop de vierde plaats rechtstreeks verkozen als senator. Bij de lijstvorming voor de verkiezingen van 1999 diende zij de duimen te leggen voor oud-minister Marcel Colla (SP). Vanop de vijfde plaats geraakte zij niet meer verkozen. Haar mandaat in de senaat duurde dus in totaal 8 jaar.

In 1991-1999 had de senaat in ons land nog de volheid van bevoegdheid op wetgevend vlak. Senatoren konden actief zijn op vele manieren: mondelinge en schriftelijke vragen stellen aan de leden van de regering, interpellaties indienen, wetsvoorstellen neerleggen...

Als senator maakte Van der Wildt kennis met de wederwaardigheden van het tweekamerstelsel in het Belgische parlement: officiële en officieuze regels, partijreglementen, lange vergaderingen, pakken papier aan huis afgeleverd, metershoge dossiers om te bestuderen. Maar zij diende ook vast te stellen dat de impact van nieuwkomers beperkt werd, dat eigen initiatieven geen kans maakten tenzij ze gedragen werden door een meerderheid en tijdig goedgekeurd konden worden d.w.z. voor de val van de regering en de ontbinding van het parlement.

Francy concentreerde zich in de senaat meest op volgende dossiers:

1. de beperking van tabaksreclame
2. de bescherming van arbeiders bij faillissement van de werkgever
3. de wet op gelijke kansen voor vrouwen in de politiek (de wet Smet-Tobback van 24 mei 1994) (Belgisch Staatsblad van 1 juli 1994)
4. Initiatieven in de sector van de bio-ethiek, vaak in samenwerking met senatoren Sabine De Bethune en Bea Cantillon (allebei CVP).

S Magazine, het maandelijks gezondheidsmagazine van de socialistische mutualiteit publiceerde in februari 1998 een interview met Francy Van der Wildt over roken en tabak. Zij gaf toen haar mening in deze bewoordingen: "Ik ben tegen tabaksreclame omdat reclame aanzet tot roken en omdat roken een bedreiging inhoudt voor de volksgezondheid. In die zin is tabaksreclame even schadelijk als het roken zelf en is een verbod volkomen verantwoord." In hetzelfde artikel zei Francy nog: "Ik ben ... ontgoocheld dat ik het politieke bedrijf altijd verkeerd heb ingeschat. De echte politieke macht ligt niet bij het parlement maar bij enkele topministers in de regering."

Uit de Handelingen van de Senaat (het officiële verslag) blijkt dat Francy Van der Wildt regelmatig werd aangesteld als verslaggever voor de besprekingen van wetsvoorstellen in de commissie en in de plenaire vergadering. Zij stelde een groot aantal vragen aan de bevoegde ministers over meer praktische kwesties, gaande van de veiligheid op kermissen tot de organisatie van het Te Deum door gemeentebesturen en van de berging van radioactief afval tot het uiten van bezorgdheid over de rechten van buitenlandse (Vietnamese) kinderen bij adoptie.

Zelf kwalificeert Francy Van der Wildt haar carrière in de Belgische senaat, het hoogste bestuursorgaan van het land, als een indrukwekkende ervaring met een zeer grote kennissenkring en veel politieke ervaring als toemaatje. Maar zij maakte ook kennis met de relativiteit van de invloed van een parlementslid op de democratische besluitvorming. Ten slotte herinnert Francy zich nog als de dag van gisteren de grote momenten van het parlementaire leven, bijv. het overlijden van Koning Boudewijn in 1993 en de daaropvolgende eedaflegging van zijn broer en opvolger, Koning Albert II. Maar meest van al heeft zij mooie herinneringen aan haar deelname aan de 4e vrouwenconferentie van de UNO in Peking (China) in 1995. Zij was namens de Belgische senaat lid van de officiële Belgische delegatie. Ook koningin Fabiola was aanwezig evenals minister Miet Smet (CVP) , die er namens de Belgische delegatie het woord voerde.

*Huldiging door Senaatsvoorzitter Armand De Decker (1999)
Bij het einde van haar mandaat werd Francy Van der Wildt op 9 juni 1999 benoemd tot
ridder in de Leopoldsorde*

Francy en de vrouwenbeweging

Francy Van der Wildt was beroepshalve eerst regionaal en later nationaal verantwoordelijke van de Socialistische Vooruitziende Vrouwen. Haar taken waren toen voornamelijk het organiseren van infoavonden en van vorming voor vrouwen in heel Vlaanderen. In de periode 1983-1991 was zij ook ondervoorzitter van Kind en Gezin en van de Hoge Raad van het Gezin.

Zij beschrijft het vervolg van haar carrière in de vrouwenbeweging zo: “In 1999 werd ik gevraagd om voorzitter te worden van de Nationale Vrouwenraad, de koepelorganisatie van alle Vlaamse vrouwenorganisaties. Het was een zeer boeiende en lonende opdracht, met vele contacten over de partijgrenzen. In 2005 vierde de Nationale Vrouwenraad zijn honderdste verjaardag. Het feestjaar zelf werd afgetrapt in BOZAR in Brussel in aanwezigheid van koningin Paola.”

Wereldvrouwenmars in 2000, in Rumst in de Molenbergstraat ter hoogte van het Volkshuis; Francy Van der Wildt vooraan rechts

Brussels minister Brigitte Grouwels (CD&V) spreekt op de Conferentie voor gelijke kansen (2005), geflankeerd door Magdeleine Willame-Boonen (PSC), voorzitter van de Franstalige Vrouwenraad, en Francy Van der Wildt, voorzitter van de Nederlandstalige Vrouwenraad

Francy was voorzitter van 1999 tot 2008. Zij kreeg als afscheidsgeschenk een huldeboek. Daarin schreef Mieke Vogels dit: "Negen jaar heb je met grote inzet en niet-aflatend enthousiasme de Vrouwenraad geleid. Onder jouw impuls is het aantal leden fel gegroeid, werd de mainstreaming verdergezet en werden nieuwe invalshoeken aangesneden."

Viering van 100 jaar Nationale Vrouwenraad, in 1905 opgericht door Marie Popelin. Voorzitster Francy Van der Wildt in het gezelschap van koningin Paola en van senaatsvoorzitter Anne Marie Lizin

Minister van Defensie André Flahaut (PS) ondertekent met Francy Van der Wildt een charter voor gelijke kansen voor vrouwen en mannen in het Belgische leger (2007)

Jeanne Devos is een Belgische zuster van de Zusters Missionarissen van het Onbevleete Hart van Maria, die zich inzet voor hulp aan de armen in de sloppenwijken van Bombay (India). Samen met (o.m.) senator Sabine De Bethune, senaatsvoorzitter Anne Marie Lizin, Magdeleine Willame-Boonen en Francy Van der Wildt liep zij voorop in een mars van 'Vrouwen voor Vrede' in Ieper (2007)

Francy in de gemeenteraad en het college

In de legislatuur 1989-1994 bestuurdde een meerderheid van CVP en Agalev de gemeente Rumst. De SP zat dus in de oppositie. Van der Wildt maakte toen geen deel uit van de gemeenteraad. In de SP-fractie waren er opnieuw grote spanningen tussen enerzijds fractieleider Isidore Egelmeers en anderzijds nieuwkomer Eric Verrept. Beiden werden gesteund door een aantal fractieleden. Al op 13 juni 1990 schreef André Verheyden daarover in de Gazet van Antwerpen onder de titel 'SP-fractie aan diggelen' dit: "Naar aanleiding van een aanslepend intern conflict binnen de SP-fractie verklaarde SP-raadslid Eric Verrept dinsdagavond dat de heer Egelmeersch (sic), eveneens SP-gemeenteraadslid, voortaan niet meer zal spreken voor de deelgemeente Rumst." Van dan af werden de tegenstellingen in de gemeenteraad (en allicht ook in het Volkshuis) al maar scherper. Het arrondissementeel bestuur van de SP bemiddelde tussen de kemphanen maar kon geen compromis bereiken. Uiteindelijk werden Egelmeers en zijn medestanders in 1993 uit de partij gezet. Inmiddels werd vanuit de groep van Rumstse raadsleden een nieuwe partijwerking opgebouwd. Maar Eric Verrept bleef wel eisen dat het arrondissementeel bestuur officieel bevestigde dat hij het gelijk aan zijn kant had.

Na de breuk tussen de CVP en Agalev in 1993 werd, na onderhandelingen, een bestuursovereenkomst gesloten voor het restant van deze bestuursperiode (tot einde 1994) tussen CVP en de SP-Rumst. Eric Verrept zou op basis van dit akkoord schepen worden in opvolging van CVP-er Louis Herremans die ontslag zou nemen. Maar de (nieuwe) wet Tobback verhinderde dat (de medestanders van Egelmeers weigerden te tekenen). Een schepen moest op grond van de wet gesteund worden door de helft van zijn fractie; 3 op 7 was dus onvoldoende). Eric Verrept volgde dan de werkzaamheden in een informeel college dat het officiële college voorafging. Toen de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1994 werd voorgelegd aan het SP-bestuur in Rumst bleek dat senator Van der Wildt lijsttrekker zou worden. Eric Verrept kon dat niet aanvaarden en vertrok met stille trom. De modellijst werd goedgekeurd en vanaf dan werd zijn plaats in het officiële college ingenomen door gemeenteraadslid François Van der Wildt, een oom van Francy.

In deze bestuursperiode (1989-1994) was in het uitgebreide bestuursakkoord ook opgenomen dat er zou gewerkt worden aan een herstructurering van het onderwijs in de gemeente. Hoge kosten en te verwachten hoge investeringen voor gebouwen lagen aan de basis van de vraag naar overheveling van de gemeentescholen naar een ander net. De concrete voorstellen liepen uiteen van een fusie van alle gemeentescholen tot een volledige of gedeeltelijke overdracht van gemeentescholen aan andere netten (bijv. Reet aan het vrij onderwijs en Rumst en Terhagen aan het gemeenschapsonderwijs). Uiteindelijk kwam er een politiek compromis waarbij alle gemeentescholen werden overgedragen aan het officiële net. Vooral binnen de CVP werd dat voorstel -binnenskamers- op enig gemor onthaald. Er werden spijkerharde garanties bedongen in de overeenkomst van overname om te garanderen dat het onderwijsproject van de scholen volledig behouden bleef, dat alle onderwijzers hun job behielden en dat er geen oneerlijke concurrentie zou worden georganiseerd. Toch gingen enkele onderwijzers en de politieke oppositie onmiddellijk in het verweer. Volksbelangen sprak dadelijk van "een uitverkoop". Er werden betogingen, petitie en protestacties op de gemeenteraad gehouden. De ARGO (de toenmalige Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs) liet bij monde van hun algemeen secretaris Steenhoudt weten dat de overname niet meer opportuun was. Uiteindelijk werd de overdracht afgeblazen waardoor een jaarlijks financieel voordeel voor de gemeente Rumst van vele miljoenen (in BF) verloren ging.

Over heel deze onderwijskwestie was er in 1996 en nadien veel ongenoegen in verschillende kampen. Zelfs het voortbestaan van de coalitie CVP-SP stond sterk onder druk. Sommige SP-leden gaven binnenskamers immers toe dat de heer Steenhoudt hen de keuze had gelaten om al dan niet door te gaan met de overdracht. Gelet op de tegenkanting en de vele acties had de SP beslist om niet door te gaan. Het vergde heel wat inzet en overredingskracht van alle kanten om de coalitie weer op het goede spoor te brengen.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1994 behaalde de SP 5 zetels. Francy werd verkozen met 619 stemmen. De CVP van voorzitter Leo Lauriks (10 zetels) bood aan om een meerderheid te vormen met de SP van voorzitter François Possemiers.

Eddy Huyghe en Francy Van der Wildt werden belast met het opstellen van een bestuursakkoord. De tekst werd met enthousiasme goedgekeurd door beide partijbesturen. Daarop werd een college gevormd, bestaande uit Francis Van Den Eede, burgemeester, Francy Van der Wildt, eerste schepen, en verder Edgar Thys, Frans De Herdt, Eddy Huyghe en Louis Herremans als schepenen. Luc Carsaw (SP) werd voorzitter van het OCMW.

Francy werd bevoegd voor leefmilieu en verkeer, jeugd, informatie en gelijke kansen. Zij herinnert zich die periode als volgt: "Ik kwam in het college van burgemeester en schepenen als enige vrouw en enige vertegenwoordiger van de SP. Dat was, zeker in het begin, niet gemakkelijk. Vaak waren er moeilijke discussies maar met de jaren groeide het respect voor mekaar. Milieu was zeker mijn belangrijkste bevoegdheid. Het was het einde van de Prayon-saga maar er waren nog veel naweeën van vroegere industriële vervuiling, er waren heel veel aanvragen van bedrijven voor nieuwe vergunningen van klasse I met bijhorende informatievergaderingen, en betogingen tegen een mogelijk stort voor Altrak-Cleaning in Terhagen. Maar er waren ook positieve evoluties waar onze gemeente energieambassadeur werd en koploper op het vlak van milieumaatregelen, gescheiden huisvuilophaling en recycling."

Francy Van der Wildt spreekt tijdens een ontvangst in het gemeentehuis, geflankeerd door haar collega-schepenen Edgar Thys en Frans De Herdt

In deze zes jaar kon Francy nog enkele andere realisaties voorleggen:

- de uitbouw van het in 1994 geopende containerpark
- de oprichting van een kindergemeenteraad (1995)
- de opening van jeugdhuis Klimop in de K. Huysmansstraat (2000).

Maar voor de nieuwe schepen verliep zeker niet alles zoals verhoopt. Als schepen voor jeugd organiseerde ze een muzikale activiteit voor de niet-georganiseerde jeugd van de gemeente Rumst. Er werd een regisseur, een acteur, een muzikant, een organisator uitgenodigd. Er werd ruim publiciteit gemaakt. Op deze activiteit in de gemeenteschool Eikenlaar was er, buiten de jeugdconsulent en de schepen welgeteld 1 (één) aanwezige... uit Brasschaat. Ook voor een ervaren politica is plaatselijke politiek een leerproces.

Een anekdote. In 1997 voerde de gemeente Rumst, in samenspraak met tal van andere gemeenten die aangesloten zijn bij de intercommunale IGEAN, nieuwe witte huisvuilzakken in, bestemd voor de ophaling van GFT. Een zekere mevrouw M. uit de "schilderswijk" in Reet reageerde heftig in de pers. Volgens haar waren de witte zakken niet sterk genoeg om er huishoudelijk afval zoals appelschillen en koffiegruis in te bewaren. Goedele Liekens, toen gastvrouw in het programma 'Recht op antwoord' van VTM nodigde daarop deze mevrouw M. en Francly Van der Wildt, in haar functie van schepen bevoegd voor leefmilieu, uit om de zaak uit te praten in een kleine reportage. Heel de gemeente zag toen op TV hoe mevrouw M. haar witte huisvuilzak met schillen van sinaasappelen stuksloeg tegen een gemeentelijke lantaarnpaal. Francly bleef stoïcijns kalm en won met gemak de discussie over de noodzaak om meer huisvuil te recyclen en verschillende fracties afzonderlijk op te halen.

Buurtbewoners proberen de nieuwe MOLOK-containers aan de Populierenlaan uit

In 2000 installeerde de Sociale Bouwmaatschappij Boom -Terhagen in Terhagen een aantal MOLOK-containers, o.m. voor de appartementsgebouwen aan de Uitbreidingsstraat en de Populierenlaan. Directeur Nicole Serrien organiseerde daarvoor een kleine plechtigheid in de maand mei waarvoor zij de leden van de

gemeenteraad uitnodigde. Enkel Francy Van der Wildt, schepen voor leefmilieu, en schepen Eddy Huyghe, die de burgemeester verving, daagden op.

Er waren verder uiteraard een aantal buurtbewoners, die door Eddy Huyghe werden verwelkomd. Hij zei toen het volgende: “Dames en heren, hartelijk welkom op deze kleine plechtigheid, georganiseerd door de bouwmaatschappij in goed overleg met het gemeentebestuur. We gaan het vandaag hebben over het belang van de selectieve ophaling van ons huisvuil. En wie kan u daarover beter onderhouden dan Francy Van der Wildt, de grote dame van het milieubeleid in onze gemeente.”

Francy bloosde even maar lichtte dan met vuur toe hoe belangrijk de selectieve ophaling van Groenten Fruit en Tuin-afval (G.F.T.) wel is en hoe de inwoners hun voordeel konden doen met de ondergrondse containers, een hele verbetering op het vlak van hygiëne, vergeleken met de stockage in elk appartement afzonderlijk. Waarna de bouwmaatschappij bij een gezellige babbel en een demonstratie van de containers trakteerde met een drankje.

De samenwerking in het college en de gemeenteraad werd door beide partijen zeer succesvol genoemd. Maar de kiezer oordeelde bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2000 veel strenger en beide partijen verloren één zetel (9 voor CVP en 4 voor SP). De uitslag gaf de andere partijen volgend resultaat:

- Open VLD – Volksbelangen: 5
- Vlaams Blok: 4
- Agalev: 1.

De CVP sprak eerst met alle partijen in de raad. Vlaams Blok viel dadelijk af omdat er geen basis voor onderhandelingen kon worden gevonden. Open VLD en Volksbelangen deden samen een grote inspanning om te overtuigen. Maar uiteindelijk gaven voor de CVP twee motieven de doorslag:

- de politieke ervaring van Francy Van der Wildt (verkozen met 755 stemmen)
- de bereidheid van de SP om het gevoerde beleid, met enkele bijstellingen, voort te zetten.

Francy werd opnieuw schepen, o.m. bevoegd voor milieu en mobiliteit, in een college met Edgar Thys (CVP) als burgemeester en Eddy Huyghe, Jeannine Van Cauwenberg, Jef Van der Borght (allen CVP en uittredend) en ten slotte nieuwkomer Geert Van der Auwera (CVP).

Voor schepen Van der Wildt waren de hoogtepunten van de legislatuur 2001- 2006:

- het parkeerverbod voor vrachtwagens in de woonkernen
- invoering van gemachtigde opzichters op drukke kruispunten
- veel nieuwe wachthuisjes voor de reizigers van De Lijn
- het opstellen en goedkeuren van een intergemeentelijk mobiliteitsplan
- de subsidie voor busabonnementen voor de schoolgaande jeugd.

Francy Van der Wildt, haar voorganger als PWA-voorzitter Eddy Huyghe en het PWA-diensthoofd Els Mampaey (foto uit 2002)

De grootste problemen in deze jaren waren zeker de mobiliteit en de grote druk van het gemotoriseerde verkeer op de woonkernen. Daarenboven waren er af en toe spanningen in het college ... Burgemeester Edgar Thys, die jarenlang het verzet had geleid tegen de aanleg van de N171 (de expresweg), tekende plots een document waarin hij zich akkoord verklaarde met de aanleg van deze nieuwe autoweg. Het schepencollege was hierover niet geïnformeerd, laat staan dat er daarover een formeel akkoord was gesloten.

In oktober 2006 waren er weer gemeenteraadsverkiezingen. In de aanloop naar deze verkiezingen zagen de kiezers enkele onverwachte wendingen:

- burgemeester Edgar Thys werd, als “onafhankelijke” zowel kopman als kandidaat-burgemeester op de lijst Open VLD-Volksbelangen
- de CD&V sloot, naar het voorbeeld van de overeenkomst “Leterme-De Wever” in Brussel, een kartelovereenkomst met de N-VA
- Chris Ceuppens werd lijsttrekker voor de SP terwijl Francy Van der Wildt aantrad als lijstduwer én kandidaat-burgemeester.

Het bezoek van gouverneur Paulus in augustus 2005 werd afgesloten met een fietstochtje; op de foto (v.l.n.r.) Francy Van der Wildt, gouverneur Camille Paulus, burgemeester Edgard Thys en schep en Jef Van der Borght

De uitslag van de verkiezingen was enigszins voorspelbaar: de kiezer liep in een grote boog om de onenigheid heen. De CD&V/N-VA behaalde 7 zetels (verlies van 2 zetels) terwijl de sp-a 1 zetel won (nu 5). Francy Van der Wildt behaalde 996 stemmen. Bij de oppositiepartijen won ook het Vlaams Belang 1 zetel (totaal 5) en behielden Open VLD-Volksbelangen (5) en Groen! (1) hun score. Zoals zes jaar voordien volgde er een gespreksronde die eindigde in een nieuwe bestuurs-overeenkomst met een meerderheid in de gemeenteraad van CD&V/N-VA en sp-a.

De sp-a eiste bij monde van haar voorzitter François Possemiers de sjerp op voor Van der Wildt. De CD&V wou dit als grootste partij niet toegeven. Na enige aarzelingen en meer vergaderingen besliste CD&V om akkoord te gaan met een gedeeld burgemeesterschap. Francy Van der Wildt startte dus op 1 januari 2007 als burgemeester voor een periode van 3 jaar. Schepenen waren toen Eddy Huyghe, Jeannine Van Cauwenbergh, Geert Van der Auwera, Jef Van der Borght (allen CD&V) en Chris Ceuppens (sp-a).

In september 2008 werd zij, als burgemeester, uitgenodigd om deel te nemen aan het afscheid van pastoor Frank De Waele en de verwelkoming van E.H. Guy Broeckx in de St.-Pietersparochie. Francy aarzelde en vroeg haar vroegere collega-senator Louis Tobback om raad. Deze zei haar: "Zou je ingaan op een dergelijke uitnodiging van de joodse gemeenschap voor een viering in de synagoge? Indien je daarop positief antwoordt kan je dat ook doen voor een plechtigheid in een katholieke kerk."

In juni 2005 kondigden Francy Van der Wildt en Luc Carsauw aan dat zij "plaats maakten voor nieuw politiek talent" en geen kandidaat zouden zijn voor de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2006

In de drie jaar van haar burgemeesterschap (2007-2009) zag Francy vier belangrijke zaken gerealiseerd:

1. de chalet van de lokale basketbalclub Rumst BBC werd volledig vernieuwd en officieel geopend in september 2008
2. het gemeentelijk park 's-Herenbeemden werd volledig heraangelegd en in mei 2009 met de Dag van het Park ingewandeld
3. de eerste steen voor 3 Rivieren werd gelegd op de dag van de jaarmarkt in oktober 2009
4. er werd aan de Steenberghoekstraat een nieuwe voorpost van de brandweer gebouwd die officieel in gebruik genomen werd op 11 december 2009.

De officiële opening van de voorpost van de brandweer aan de Steenberghoekstraat. Op de foto (v.l.n.r.) burgemeester Francy Van der Wildt, commandant François Van den Eynde van brandweerzone Boom, burgemeester van Boom Patrick Marnef en minister van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom

In mei 2008 woonde burgemeester Van der Wildt de eerstesteenlegging bij van het nieuwe Sint-Jozefruijshuis aan de Schoolstraat. Zij werd er geflankeerd door (v.l.n.r.) schepenen Chris Ceuppens en Eddy Huyghe, vicaris Walter De Winter en voorzitter van de raad van bestuur Emiel Jorens

Na drie jaar organiseerde de burgemeester een nieuwjaarsreceptie in het park 's-Herenbeemden. Tijdens een kleine plechtigheid overhandigde zij de sjerp van burgemeester aan haar opvolger Eddy Huyghe. Deze gaf haar toen het boek "Alice in wonderland" van Lewis Carol als geschenk. Er waren op deze allereerste nieuwjaarsreceptie van de gemeente Rumst veel inwoners die de vrieskou hadden getrotseerd. Zij genoten van een natje en een droogje maar konden zeker ook vaststellen dat de leden van het college uitstekend met mekaar konden opschieten.

Francy zegt daarover nog hetvolgende:

"Eddy Huyghe en ik hebben het burgemeestersambt uitgevoerd als een duobaan. We bespraken de problemen met mekaar en vonden samen dezelfde motivatie om dit ambt naar best vermogen voor de hele gemeente uit te voeren. Het was politiek gezien de meest intensieve maar ook de mooiste periode van mijn carrière."

Park 's-Herenbeemden aan de oevers van de Nete, volledig gerenoveerd in 2009

Betreffende de periode 2010-2012 merkt schepen Van der Wildt nog op dat er toen belangrijke beleidsdossiers werden gerealiseerd, met name

1. installatie van GNPR-camera's (2012) (controle op het verbod voor vrachtwagens en op de maximumsnelheid in dorpskernen)
2. het uittekenen van plannen voor een ontsluitingsweg over het OTL-stort aan de Hollebeekstraat
3. de rechtspositieregeling van het personeel.

Eddy Huyghe overhandigt aan Francy een boek als nieuwjaarsgeschenk

Maar het schepencollege maakte voorts tijd vrij om het verenigingsleven te ondersteunen. Een voorbeeld: Regi Macquoi, voorzitter van de Volksdansgroep De Mandoerse, nodigde het college uit om een optreden in Pernes-les-Fontaines in de Provence bij te wonen. Hoewel dit uiteraard op eigen kosten gebeurde beslisten niet minder dan 4 leden van het college om, met hun partner, mee te gaan.

In augustus 2010 maakten burgemeester Huyghe en de schepenen Van der Wildt, Hilda Huyghe en Van der Auwera hun opwachting op het festival. In een mooi kader en onder een prachtige Provençaalse zon werd er verbreed met de leden van De Mandoerse en het schepencollege van Pernes.

Regi Macquoi overhandigt een geschenk aan Pierre Gabert, burgemeester van Pernes-les-Fontaines in aanwezigheid van Francy Van der Wildt en Eddy Huyghe

(V.r.n.l.) de kunstenaar Francien Maas, peter Jos Roelandts, meter Nancy Van der Wildt en verder Francy Van der Wildt en Eddy Huyghe namens opdrachtgever AGB Rumst voor het kunstwerk "de zelfende sloefenmaaksters" (foto uit 2012)

Tussen 2005 en 2012 was Francy Van der Wildt eerst als voorzitter en later als lid van het directiecomité nauw betrokken bij de werking van het Autonoom Gemeentebedrijf (AGB) Rumst. Die instelling binnen het gemeentebestuur realiseerde onder meer het kunstwerk “de zelfende sloefenmaaksters”. Dit beeld staat in de Nieuwstraat, in de voortuin van Hof van Crequi, exact op de plek waar lang geleden de “sloefenfabriek” van Tist de Goddo stond. Francy hield er een begeisterende toespraak over de rechten van vrouwelijke werknemers, vroeger en nu. Zij zei er onder meer dit: “Dit beeld is een ode aan alle vrouwen in onze gemeente, aan hun creativiteit, hun werkkraft, hun sociale weerbaarheid, hun zorgzaamheid en hun inzet. Dit beeld is een dankbetuiging aan alle vrouwen die zoveel mogelijk gemaakt hebben voor de huidige generaties. Dit beeld is ... een blijvend aandachtspunt dat vrouwen volwaardig als mens kunnen en moeten participeren aan het dagelijks leven en daartoe alle kansen moeten krijgen. Elk jaar opnieuw op 8 maart (Internationale Vrouwendag, n.v.d.r.) zal dit beeld ons daar ook in onze gemeente aan herinneren.”

Francy Van der Wildt (foto uit 2006)

Bij de verkiezingen van oktober 2012 kwam de sp-a op in een kartel met Groen. Francy was nu opnieuw lijsttrekker. De uitslag was een succes voor dit kartel met 7 zetels (een winst van 1 zetel). Maar de N-VA, met lijsttrekker Geert Antonio, behaalde een enorme overwinning met eveneens 7 zetels. De CD&V eindigde op 6 zetels (status quo) terwijl de andere oppositiepartijen door de N-VA werden opgepeuzeld. Vlaams Belang kreeg nog 2 zetels en 3D (vroeger Volksbelangen) haalde amper 1 zetel voor lijsttrekker

André Gielis. Op de avond van de verkiezingen zelf sloten Geert Antonio (N-VA) en Wendy Weckhuysen (CD&V) een akkoord. De vroegere samenwerking in een kartel werd omgezet in een samenwerking in een meerderheidscoalitie.

Antonio en Weckhuysen werden elk gedurende 3 jaar burgemeester. Het college bestond verder uit de schepenen Eddy Huyghe, Geert Van der Auwera en Ilse Moons (CD&V), Jurgen Callaerts en Niki Dens (N-VA). Francy Van der Wildt en de sp.a belandden na 18 jaar opnieuw in de oppositie.

De installatievergadering van de gemeenteraad in januari 2013 verliep nogal rumoerig. Vele sp.a-leden namen het niet dat de partij met de meeste stemmen en de lijsttrekker met de meeste voorkeurstemmen (1.597 stemmen) aan de kant werden geschoven. Burgemeester Wendy Weckhuysen en schepenen Geert Antonio gaven toelichting bij de plannen van het nieuwe bestuur. Francy Van der Wildt verwoordde in haar repliek de kritiek van haar partijgenoten op de meerderheid en haar plannen maar benadrukte wel dat de meerderheid (met een meerderheid van 13 op 23 zetels) legitiem was samengesteld.

Over deze bestuursperiode 2013-2018 zegt zij nu (in 2020):

“Het was bijzonder moeilijk om opnieuw in de oppositie te belanden, vooral na het sterke signaal van de kiezers. Die hadden mij veruit de meeste voorkeurstemmen gegeven en daarmee ook waardering voor mijn beleid. Met fractieleider Garry Van Rompuy wilden we een nieuw gezicht en een nieuw elan geven aan deze pijnlijke oppositiekuur. Meermaals dienden wij amendementen in maar die werden door de meerderheid maar zelden gesteund. Wij legden vooral de nadruk op de ontsluitingsweg voor vrachtwagens, de veiligheid aan de schoolpoorten, de 30 km-zones, het onderhoud van de straten en het openbaar groen. Ook het welzijn van het personeel bracht ik meermaals ter bespreking op de gemeenteraad.”

Francy en het afscheid van de politiek

Francy kondigde al in 2006, tegelijk met toenmalig OCMW-voorzitter Luc Carsauw, in de pers aan dat zij afscheid wou nemen van de actieve politiek. Maar toen Edgar Thys van partij veranderde vroeg de SP haar om hierop terug te komen en opnieuw lijstduwer en “kandidaat-burgemeester” te worden met het oog op het veroveren van de burgemeesterssjerp. Zij besloot om akkoord te gaan en haar afscheid nog “even” uit te stellen.

Francy Van der Wildt nam nog deel aan de gemeenteraadsverkiezingen van 2012, 2018 en 2024. Zij zegt daarover zelf: “Ik werd met aandrang gevraagd om mee te doen, om de jonge garde bij te staan.” Ze werd telkens verkozen tot gemeenteraadslid (respectievelijk met 1.597, 712 en 390 stemmen). Van 2013 tot 2024 zetelde zij in de gemeenteraad in de oppositie. Maar zoals bekend zijn de oppositiebanken hard en is het moeilijk om na een uitvoerend mandaat toe te kijken hoe andere partijen (een coalitie van N-VA met CD&V) een ander pad (een rechtser koers) gingen bewandelen. Ze deed haar deel van het oppositiewerk maar ... Na de verkiezingen van oktober 2024 kwam Vooruit opnieuw (zij het met slechts 1 schepenen) in het College van Burgemeester en Schepenen. Haar vroegere collega Christine Jacobs werd opnieuw schepenen. Een mooi moment om definitief de politieke scene te verlaten.

Francy en het Volkshuis

Het Volkshuis staat symbool voor de werking binnen de socialistische beweging. In Rumst was het een thuis voor Vrouwengroepen, de turnkring, de muziekmaatschappij en de toneelkring, ATB Natuurvrienden, de Banjoclub en de jongerenwerking De Schakel. In Terhagen was de werking erg vergelijkbaar.

In Reet vond de socialistische beweging ooit een stek in café De Sportvriend in de Molenstraat, daarna in een lokaal van de socialistische mutualiteit in de Rumstsestraat terwijl de eigenlijke werking er vooral een plaats vond in de wijk Predikherenvelden.

Herdenkingsplaket uit 2000

Het Volkshuis van Rumst was van 1905 tot 1999 gevestigd in de Molenbergstraat waar de mutualiteit en café Volkshuis een (oud) gebouw deelden sinds de dagen van Frans Van Linden, de historische voorman van de Rumstse socialisten. Het Volkshuis werd toen beheerd door een cvba, een vennootschap met twee dozijn individuele leden als aandeelhouder. Meermaals moest er bijkomend kapitaal gevonden worden om “de boel in stand te houden”.

In 1975 werd de cvba opnieuw juridisch op punt gesteld. Toen werd Francy Van der Wildt ook vennoot. Op het einde van de twintigste eeuw werd een gebouw aangekocht

aan de overzijde van de Molenbergstraat. Het omvatte plaats voor een café en een woning voor de uitbater en daarenboven was er ruimte voor een mooie nieuwe feestzaal met alle hedendaagse voorzieningen. Francy werd toen lid van de raad van bestuur en secretaris van de cvba. In 2000 mocht zij officieel deze feestzaal Steenberg inhuldigen. Zij bracht toen de geschiedenis van het Volkshuis in herinnering en bedankte alle medewerkers.

In 2018 besliste de raad van bestuur om het volledige patrimonium te verkopen. Daardoor kwam er een einde aan de werking van het Volkshuis in Rumst. Francy zegt daarover: "Het was een zware, maar rationele beslissing omdat de exploitatiekosten te hoog werden voor de cvba." Vanaf dan werd de partijwerking van de sp-a volledig geconcentreerd in het Volkshuis van Terhagen.

Francy en het verenigingsleven

Francy speelt klarinet

Francy zegt daarover: "Ik hou van het verenigingsleven. Ik ben erin groot geworden. Vooral muziekvereniging Volharding heeft een grote rol in mijn leven gespeeld. Toen ik 10 was leerde ik er muziek lezen en klarinet spelen. Ik volgde les bij de muzikanten zelf en bij muziekchef 'Polleke' Peeters. In 1965 werd ik volwaardig muzikant van de harmonie. Met enkele jaren onderbreking ben ik dat blijven doen tot Volharding haar activiteiten stopzette in 2015. Een degelijke scholing ontbreekt, dat ben ik blijven ervaren als een gemis."

Met Marleen De Boeck aan het werk in de chalet van basketbalclub BBC Rumst (de vroeger BBC Red Boys Rumst) als vrijwilligsters

Auteurs: Magda Nagels en Eddy Huyghe